

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΘΕΜΑ Α1

α. σελ. 92 Εισαγωγή «Από τα αντιβενιζελικά ... διαλλακτικό».

«Το κόμμα του Γ. Θεοτόκη Αντιβενιζελικών»

β. σελ. 50 «Το Μάρτιο του 1922 βαρύτατες συνέπειές της».

Γ. σελ. 153 « Η ελληνική κυβέρνησηοριστική στέγαση»

Σελ. 156 «Η ΕΑΠ λειτούργησε μέχρι στους πρόσφυγες»

Σελ 163 «Μεγάλο μέρος του έργου αυτού αποτελεσματικότερη»

ΘΕΜΑ Α2

α. Λάθος

β. Σωστό

γ. Λάθος

δ. Σωστό

ε. Σωστό

ΘΕΜΑ Β1

Σελ 91 – 92 «Όσον αφορά τη δομή του βενιζελικού κόμματος και σε κάθε άλλο κόμμα»

ΘΕΜΑ Β2

Σελ 208 «Η πρώτη κυβέρνηση της Κρητικής Πολιτείας εγκατάστασής του».

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Γ1

α) Σελ. 121 – 122 «Αξίζει να δούμε αναλυτικότερα τη δημιουργία της Ερμούπολης στη Σύρο ... αθρόα προσέλευση». Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Απόστολος Βακαλόπουλος

στο Κείμενο Α οι πρώτοι πρόσφυγες που έφτασαν στην ερημική αυτή ακτή της Σύρου ήταν οι Κυδωνιείς. Ακολούθησαν Χίοι, Σμυρναίοι, Κρήτες, Θεσσαλοί, Μακεδόνες και άλλοι. Μάλιστα, οι πρώτες κρητικές οικογένειες έφτασαν τον Ιούλιο του 1866 στη Σύρο μέσω Κυθήρων. Στην Ερμούπολη κατέφυγε και ένα μεγάλο πλήθος προσφύγων από την Τήνο μετά την εμφάνιση της πανώλης, όπως και μεγάλο πλήθος προσφύγων από άλλα γειτονικά νησιά. Στη Σύρο, λοιπόν, αρχικά βρήκαν άσυλο φτωχοί πρόσφυγες, καθώς οι πλούσιοι είχαν καταφύγει στα Ιόνια νησιά και στην Ευρώπη. Ύστερα από λίγο άρχισαν να καταφεύγουν εκεί πλούσιοι ομογενείς, καθώς κατάλαβαν τη σπουδαιότητα του λιμανιού του νησιού.

Σελ 122 «Οι ντόπιοι Συριανοί ... διαφορών». Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται στο κείμενο του Βακαλόπουλου, καθώς όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται οι πρόσφυγες όταν έφτασαν στο νησί εγκαταστάθηκαν σε κτήματα καλλιεργημένα και ακαλλιέργητα, τα περισσότερα από τα οποία ανήκαν σε ντόπιους. Έτσι, ήταν απόλυτα φυσιολογικό να δημιουργηθούν μεταξύ τους συγκρούσεις για κτηματικούς λόγους.

Σελ 122 «Τη διάσταση υποδαύλιζε ... προσφύγων». Σύμφωνα με το πρώτο ιστορικό παράθεμα οι ντόπιοι σε γενικές γραμμές φέρονταν με καλοσύνη στους πρόσφυγες, ωστόσο ήταν επιφυλακτικοί απέναντί τους, γιατί πίστευαν ότι με αυτό τον τρόπο απέφευγαν τις συγκρούσεις είτε με την ελληνική είτε με την τουρκική κυβέρνηση. Παρ' όλα αυτά ανησυχούσαν με την αθρόα προσέλευση των προσφύγων στην παραλία του νησιού. Ιδιαίτερα, λοιπόν, η σύγκρουση εντάθηκε λόγω της διαφοράς του θρησκευτικού δόγματος μεταξύ καθολικών ντόπιων και ορθόδοξων προσφύγων, που υπήρχε ήδη στο νησί από αιώνες.

β) Σελ 20 «Στο ελληνικό κράτος ... στην Αίγυπτο». Σύμφωνα με τη Χριστίνα Αγριαντώνη η στρατηγική θέση της Σύρου, η οποία βρισκόταν πάνω στο σταυροδρόμι των θαλάσσιων δρόμων που συνέδεαν την Κωνσταντινούπολη, τη Σμύρνη, τη Θεσσαλονίκη και τη Μαύρη Θάλασσα με τα μεγάλα λιμάνια της δυτικής Μεσογείου συνέβαλε στη δημιουργία ενός ισχυρού ναυτιλιακού κέντρου για τα ελληνικά δεδομένα. Η Σύρος, κατά τη διάρκεια έναρξης του αγώνα, βρισκόταν υπό γαλλική προστασία, λόγω του ότι πολλοί κάτοικοί της ήταν καθολικοί. Συνεπώς, στις αρχές του 19^{ου} αιώνα η Σύρος θα αναδειχθεί σε ισχυρό εμπορικό κέντρο του Αιγαίου.

ΘΕΜΑ Δ1

α) Σελ. 250 «Στην Ευρώπη πρωτεργάτης του αγώνα ... την ανεξαρτησία». Σύμφωνα με την Ελευθερία Κυφωνίδου οι προπολεμικές δεσμεύσεις των νικητριών Δυνάμεων όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της αυτοδιάθεσης ως βάσης για την αναδιοργάνωση του μεταπολεμικού κόσμου ευνόησαν τις εθνικές διεκδικήσεις. Επίσης, το ελληνικό κράτος βρισκόταν σε πιο ευνοϊκή θέση σε αντίθεση με την ηττημένη Οθωμανική αυτοκρατορία.

Σελ 250 «Η ρωσική επανάσταση ... Σοβιετικής Ένωσης». Κάτω από αυτές τις συνθήκες ο Κωνσταντινίδης έχοντας την αίσθηση του επείγοντος συγκαλεί στις 22 Ιανουαρίου / 4

Φεβρουαρίου 1918 το Παν – ποντιακό Συνέδριο στη Μασσαλία. Τα πράγματα για τον Κωνσταντινίδη ήταν πλέον ξεκάθαρα. Γνώριζε καλά ότι οποιαδήποτε καθυστέρηση της έναρξης των εργασιών του Παν – ποντιακού συνεδρίου θα αύξανε τον κίνδυνο να μείνει η περιοχή του Πόντου εκτός του διακανονισμού των πολιτικών ζητημάτων που βρίσκονταν σε εκκρεμότητα.

β) Σελ 250 « Η κυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου ... Αρμενική Δημοκρατία». Σύμφωνα με τον Αντώνη Κλάψη σε υπόμνημα που υπέβαλε ο Βενιζέλος προς τη Συνδιάσκεψη στις 17 / 30 Δεκεμβρίου 1918 διατύπωσε αναλυτικά τις εδαφικές διεκδικήσεις της Ελλάδας. Απέφυγε να διατυπώσει τις διεκδικήσεις για τον Πόντο, επειδή γνώριζε τις δυσκολίες που προέκυπταν λόγω της γεωγραφικής απομόνωσης του Πόντου από τις υπόλοιπες περιοχές με πυκνό ελληνικό πληθυσμό. Ακόμα και αν η Ελλάδα εξασφάλιζε τη συγκατάθεση των Μεγάλων Δυνάμεων δεν ήταν σε θέση να παρέμβει στρατιωτικά στην περιοχή για να επιβάλει τη θέλησή της με την δύναμη των όπλων εάν το απαιτούσαν οι συνθήκες. Στη συνέχεια ο Βενιζέλος απέρριψε τη λύση ίδρυσης ανεξάρτητου ποντιακού κράτους και πρότεινε την ενσωμάτωση του Πόντου στην νεοσυσταθείσα Αρμενική Δημοκρατία, στο πλαίσιο της οποίας εικαζόταν ότι οι Έλληνες θα απολάμβαναν ισονομία και ισοπολιτεία και με αυτό τον τρόπο θα διασφάλιζαν την συνέχιση της παρουσίας τους και την ευημερία τους στις πατρογονικές τους εστίες.

Σύμφωνα με το κείμενο Γ στις αρχές Φεβρουαρίου 1919 αναπτύσσοντας ο Βενιζέλος στο Ανώτατο Συμβούλιο τις ελληνικές διεκδικήσεις εξέφρασε την αντίθεσή του για τη δημιουργία Ποντιακής Δημοκρατίας και υποστήριξε την ένταξη της Τραπεζούντας στο Αρμενικό κράτος. Σελ 250 «Η πρόταση του Βενιζέλου Συνδιάσκεψη». Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται στο Κείμενο Γ, όπου αναφέρεται ότι οι Πόντιοι αντέδρασαν έντονα και προχώρησαν στην υποβολή υπομνημάτων προς τους αρμοστές των Δυνάμεων, επαναλαμβάνοντας το αίτημα της ένωσης με την Ελλάδα ή τουλάχιστον της δημιουργίας Ελληνικής Δημοκρατίας του Πόντου.

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΝΟΔΟΣ:

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΒΟΥΡΤΣΗ ΖΩΗ

ΛΕΝΤΖΙΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΛΟΥΤΑ ΓΙΟΡΕΝΑ

ΣΑΡΓΕΝΤΗ ΣΟΦΙΑ

ΣΕΦΕΡΛΗ ΓΙΑΝΝΑ

